

po, estudio. 'Když mám čas / Jestliže mám čas / Protože mám čas...' I z tohoto důvodu by bylo užitečné prozkoumat zaměnitelnost infinitivu vedlejší větou.

Překlad španělské předložky *sin*+ inf. českým 'bez toho, aniž' je stylistický nesmysl. (31 dole).

Zajímavý je španělský ekvivalent českého souvětí 'Když bude pěkně, půjdeme se projít' *Si hace buen tiempo, iremos a pasear*. To by mohlo svědčit pro názor, že VV uvozená spojkou *když* není v češtině nutně časová. To konstatuje i V. Šmilauer.

Jeden příčinný ekvivalent španělské konstrukce *al* + inf. je v dokladech na str. 40, ostatní použití jsou však časová.

Předložená bakalářská práce sice vykazuje místy nedostatky, na druhé straně však podnětně upozorňuje na problematičnost některých interpretací a v tomto ohledu je cenná. Většina dokladů z paralelního korpusu InterCorp je interpretována adekvátně, rozbor dokladů z korpusu InterCorp je výstižný a v některých případech i objevný (např. se ukazuje, že v absolutních konstrukcích nemusí být subjekt vždy uveden explicitně, pokud vyplývá z kontextu, str. 23; nebo kde je ve španělštině infinitiv, může být v češtině přípustná jen VV, str. 42, a obecně ve funkci účelové a podmínkové).

Práce tak přispívá k hlubšímu poznání infinitivních klauzulí ve španělštině. Předběžně ji hodnotím jako velmi dobrou.

V Praze dne 10. června 2012

Prof. PhDr. Bohumil Zavadil, CSc.